

Ustawa
z dnia .....2016r.
o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych
oraz zmianie niektórych innych ustaw

Art. 1.

W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1202 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 2 skreśla się pkt 2);
- 2) skreśla się art. 17 i 33;
- 3) w art. 37 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wykaz stanowisk, z uwzględnieniem podziału na stanowiska kierownicze urzędnicze, urzędnicze, pomocnicze i obsługi;”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2012 r. poz. 392 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Minister wykonuje swoje zadania przy pomocy sekretarza i podsekretarza stanu oraz dyrektora generalnego urzędu.”;
- 2) w art. 39 w ust. 3 skreśla się pkt 1);
- 3) skreśla się art. 39a.

Art. 3.

W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2013 r. poz. 269 ze zm.) w art. 47¹ w ust. 1 skreśla się pkt 1) .

Art. 4.

Umowy z pracownikami obecnie zatrudnionymi w gabinetach politycznych ulegają rozwiązaniu z dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 5.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia uchwalenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zakłada usunięcie przepisów dotyczących gabinetów politycznych funkcjonujących na szczeblu samorządowym, przy wójtach (burmistrzach, prezydentach miasta), starostach i marszałkach województwa oraz na szczeblu centralnym. Poprzez odpowiednie zmiany w ustawach o pracownikach samorządowych, o Radzie Ministrów oraz o pracownikach urzędów państwowych, istniejące gabinety polityczne stracą podstawę prawną swojego istnienia. Gabinety polityczne istniejące w dniu uchwalenia projektowanej regulacji ulegną rozwiązaniu z dniem wejścia w życie ustawy.

Według naszych ostrożnych szacunków, oszczędności dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego wynikające z projektowanych przepisów przekroczą 500 mln zł w skali roku.

Szacujemy, że gabinety polityczne zatrudniają w samorządach ponad 10 tys. osób (6,4 tys. osób w gminach do 20 tys. mieszkańców 3,4 tys. w gminach powyżej 100 tys. mieszkańców oraz powiatach, ok. 400 osób w pozostałych gminach i województwach). Natomiast według GUS przeciętna pensja w samorządach za 2014 r. wynosi 4.195,63 zł brutto.

Na podstawie danych BIP poszczególnych ministerstw i KPRM, koszt wynagrodzeń dla członków gabinetów politycznych w ministerstwach oraz Kancelarii Premiera ostrożnie szacujemy na ok. 5,8 mln zł rocznie.

Oznacza to, że w wyniku naszej ustawy oszczędność na samych pensjach członków gabinetów politycznych wyniosłaby przynajmniej 519 mln zł w skali roku.

Wyliczenia te są zbieżne z szacowanymi oszczędnościami w podobnym projekcie ustawy przedstawionym przez KP Prawo i Sprawiedliwość (projekt ustawy z 14 lutego 2012 r., druk nr 276).

Oszczędności wygenerowane w wyniku niniejszego projektu ustawy mogą przyczynić się do wywiązania się przez Rząd z jego obietnic wyborczych w zakresie obniżki podatków, czyli np.:

- zwiększenia kwoty wolnej PIT do 8 tys. zł,
- wprowadzenia stawki 15% CIT dla małych i średnich firm,
- obniżki stawek VAT do 22% i 7%.

Projektowane zmiany wychodzą naprzeciw oczekiwaniom społecznym dotyczącym oszczędności w wydatkowaniu środków publicznych z budżetu państwa i redukcji biurokracji.

W powszechnym odbiorze gabinety polityczne stanowią zbędny element funkcjonowania, zarówno ministerstw, jak i samorządu terytorialnego. Kompetencje pracowników gabinetów politycznych są niedookreślone, a w praktyce bardzo często zdarza się, że w skład gabinetów wchodzi pracownicy młodzi nierzadko bez jakiegokolwiek doświadczenia na rynku pracy. Zatrudnianie kilkunastu tysięcy pracowników politycznych, arbitralnie dobieranych również z punktu widzenia ich przygotowania merytorycznego, nie znajduje żadnego uzasadnienia i z uwagi na brak realizacji konkretnych zadań przez gabinety w ramach ministerstw lub samorządów, w żaden sposób nie zaburzy ich funkcjonowania.

Z uwagi na powyższe, skutki społeczno-gospodarcze należy ocenić jako pozytywne.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.